แนวทางการเข้าร่วมโครงการ
การสร้างเสริมความปลอดภัยสาธารณะและการรู้เท่าทันด้านสุขภาพของประชาชน
โดยการยกระดับศูนย์เรียนรู้ชุมชนด้านการแพทย์ฉุกเฉิน

หลักการ

การพัฒนาสมรรถนะระบบการแพทย์ฉุกเฉิน ยังมีประเด็นช่องว่างที่ท้าทายที่สำคัญ ได้แก่ ความรอบรู้ด้านสุขภาพและการแพทย์ฉุกเฉิน (Health and EMS Literacy) ที่ประชาชนยังมีสัดส่วนน้อย ในการประเมินภาวะการเจ็บป่วยฉุกเฉิน การปฐมพยาบาลและการเรียกใช้บริการที่เหมาะสมอย่างทันท่วงที รวมถึงหน่วยปฏิบัติการที่ได้มาตรฐาน ไม่เพียงพอและกระจายไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ โดยเฉพาะระดับตำบล ตลอดจนความขาดแคลนบุคลากรการแพทย์ฉุกเฉินในทุกระดับ ทำให้ผู้ป่วยฉุกเฉินไม่สามารถเข้าถึงบริการการแพทย์ฉุกเฉินที่มีคุณภาพมาตรฐาน อย่างทั่วถึง เท่าเทียม มีความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการ โดยเฉพาะผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตที่จะมีโอกาสเสียชีวิตและพิการ ส่งผลเสียต่อสังคมและเศรษฐกิจของประเทศอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้น จุดเริ่มต้นโอกาสพัฒนาสำคัญ ที่ทำให้ประชาชน ครอบครัว ชุมชน สังคมมีความรอบรู้ ด้านสุขภาพและการแพทย์ฉุกเฉินที่เพียงพอ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่เหมาะสม มีความรู้ ทักษะสามารถช่วยเหลือปฐมพยาบาลผู้ป่วยฉุกเฉินที่ถูกต้อง รวมถึงการมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกต่อการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉิน สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ จึงจำเป็นต้องดำเนิน **“โครงการการสร้างเสริมความปลอดภัยสาธารณะและการรู้เท่าทันด้านสุขภาพของประชาชน โดยการยกระดับศูนย์เรียนรู้ชุมชนด้านการแพทย์ฉุกเฉิน”** เพื่อสร้างเสริมสุขภาพและส่งเสริมความตระหนักรู้ของประชาชน ชุมชน ในการป้องกันการเสียชีวิตก่อนวัยอันควรและยกระดับระบบการแพทย์ฉุกเฉินในชุมชน ด้วยการพัฒนาศักยภาพวิชาการด้านการแพทย์ฉุกเฉิน เพิ่มแหล่งเรียนรู้ในการพัฒนาผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ สถานพยาบาล หน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และภาคประชาชน รวมถึงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรในชุมชนให้เป็นอาสาฉุกเฉินชุมชน เพื่อให้ผู้ป่วยฉุกเฉินสามารถเข้าถึงระบบการแพทย์ฉุกเฉินได้อย่างทั่วถึง เท่าเทียม ทันท่วงทีครอบคลุมทุกพื้นที่ ลดอัตราการเสียชีวิตและพิการจากการเจ็บป่วยฉุกเฉินที่สามารถป้องกันได้

สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ได้กำหนดตัวชี้วัดและยุทธศาสตร์องค์กร ในเรื่องการขับเคลื่อนองค์ความรู้ด้านการแพทย์ฉุกเฉินแก่ประชาชน โดยกำหนดให้ทุกจังหวัดมีการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ชุมชนด้านการแพทย์ฉุกเฉิน ทั้งนี้ทิศทางการดำเนินงานของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ เกี่ยวกับการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ชุมชนด้านการแพทย์ฉุกเฉิน เพื่อมุ่งเน้นการสร้าง "แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและเข้าถึงง่าย" ในชุมชน เพื่อเป็นรากฐานสำคัญของการแพทย์ฉุกเฉินในประเทศ

๑. การขยายเครือข่ายการเรียนรู้

ปรับเปลี่ยนทิศทางการดำเนินงานจากการรวมศูนย์การฝึกอบรมไว้ที่ส่วนกลางหรือหน่วยงานหลัก สู่การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ชุมชนด้านการแพทย์ฉุกเฉินในทุกพื้นที่ ทั้งในระดับหน่วยงาน องค์กร ภาคีเครือข่าย และชุมชน เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้และการฝึกอบรมได้อย่างสะดวกรวดเร็วและครอบคลุมมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งวางเป้าหมายให้ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนด้านการแพทย์ฉุกเฉินเหล่านี้ เป็นแหล่งผลิตอาสาฉุกเฉินชุมชน (อฉช.) และผู้ที่มีทักษะด้านการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานประจำถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม

๒. การสร้างมาตรฐานการฝึกอบรม

กำหนดเกณฑ์และมาตรฐานที่ชัดเจนสำหรับการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ชุมชนด้านการแพทย์ฉุกเฉินในทุกประเภท เพื่อสร้างความมั่นใจว่ากระบวนการจัดการฝึกอบรมของทุกศูนย์การเรียนรู้ฯ จะเป็นไปตามมาตรฐานทางวิชาการด้านการแพทย์ฉุกเฉินอย่างถูกต้องและเป็นเอกภาพ

ยุทธศาสตร์หลักในการขับเคลื่อนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนด้านการแพทย์ฉุกเฉิน

สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ได้วางยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายข้างต้น โดยใช้แนวทางที่ยืดหยุ่นและมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑: การกำหนดรูปแบบศูนย์การเรียนรู้ที่หลากหลาย

เพื่อตอบสนองต่อศักยภาพ บริบท และลักษณะของหน่วยงานที่แตกต่างกัน สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติได้กำหนดรูปแบบการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ชุมชนด้านการแพทย์ฉุกเฉินออกเป็น ๒ ประเภท ได้แก่

๑. ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนด้านการแพทย์ฉุกเฉิน

๒. ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนด้านการแพทย์ฉุกเฉิน เครือข่ายวิชาชีพ

โดยศูนย์การเรียนรู้ชุมชนด้านการแพทย์ฉุกเฉินทุกประเภทที่ได้รับการรับรอง สามารถดำเนินการขอ "ยกระดับ" เพื่อขยายขอบเขตการจัดฝึกอบรมหลักสูตรเพิ่มเติมของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ เช่น หลักสูตรอาสาฉุกเฉินชุมชน (อฉช.) ได้ เมื่อมีความพร้อมด้านบุคลากรและมาตรฐานตามที่ประกาศหลักสูตรกำหนด

ยุทธศาสตร์ที่ ๒: การบูรณาการหลักสูตรสู่ชุมชน

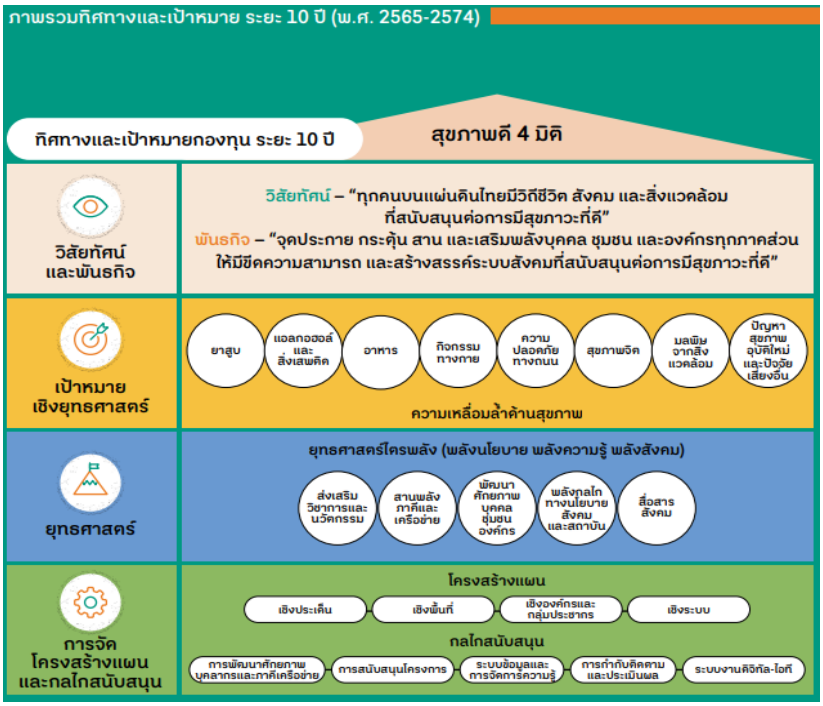
สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติเล็งเห็นความสำคัญของหลักสูตรอาสาฉุกเฉินชุมชน (อฉช.) ซึ่งเป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้ประชาชนมีทักษะในการป้องกันการสูญเสีย สามารถเอาชีวิตรอดในสถานการณ์ฉุกเฉิน และให้การช่วยเหลือผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง หลักสูตรนี้ใช้ระยะเวลาการฝึกอบรมที่กระชับ และสามารถปรับปรุงเนื้อหาในหมวดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบทความเสี่ยงหรือภัยพิบัติเฉพาะพื้นที่ได้ เช่น ภัยทางน้ำและทะเล หรือเหตุฉุกเฉินในถิ่นทุรกันดาร โดยมุ่งส่งเสริมให้ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนด้านการแพทย์ฉุกเฉินที่ได้รับการยกระดับ เป็นกลไกสำคัญในการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาฉุกเฉินชุมชน (อฉช.) และเป็นศูนย์กลางในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านการแพทย์ฉุกเฉินสู่ครัวเรือน เพื่อสร้างความตระหนักรู้ด้านความปลอดภัยสาธารณะอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓: การบริหารจัดการคุณภาพและข้อมูล (Quality Management and Data Utilization)

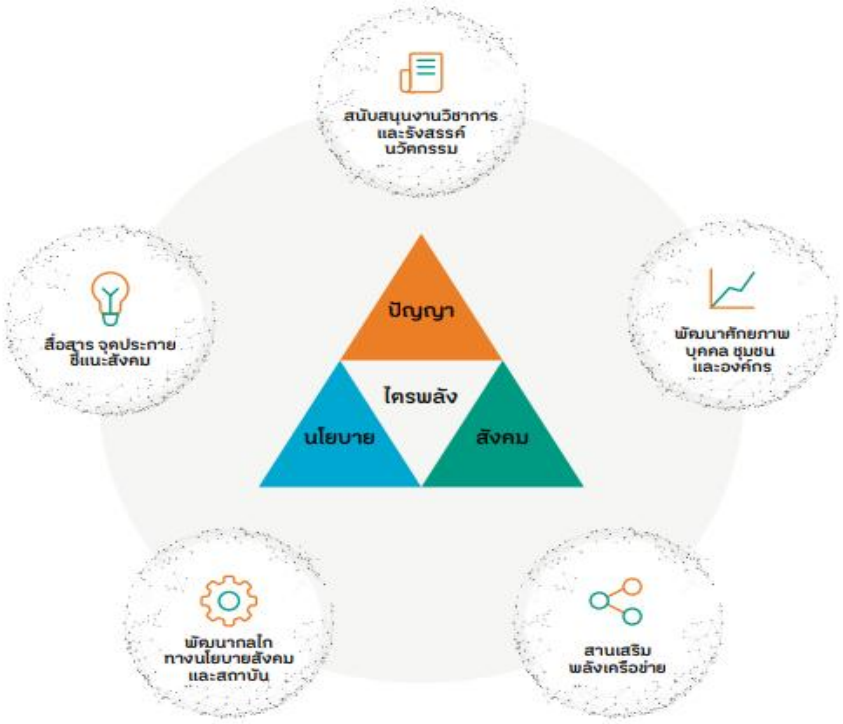
สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติให้ความสำคัญกับการกำกับดูแลมาตรฐานและการใช้ประโยชน์จากข้อมูล โดยกำหนดให้ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนด้านการแพทย์ฉุกเฉินต้องจัดให้มีระบบการจัดเก็บข้อมูลผู้เข้ารับการฝึกอบรม ผลการประเมิน และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งต้องบันทึกข้อมูลและรายงานผลการดำเนินการผ่านระบบสารสนเทศของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติตามรอบระยะเวลาที่กำหนด เพื่อให้สามารถติดตามผลสัมฤทธิ์ของการสร้างบุคลากรด้านการแพทย์ฉุกเฉินในแต่ละพื้นที่ได้อย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนด้านการแพทย์ฉุกเฉิน จะต้องอำนวยความสะดวกต่อการตรวจติดตาม เพื่อคงสภาพการรับรองและการยกระดับ รวมถึงต้องมีแผนการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ฐานข้อมูลสามารถเชื่อมโยงและสนับสนุนการสั่งการช่วยเหลือทางการแพทย์ฉุกเฉินระดับชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ในการขับเคลื่อน “**โครงการการสร้างเสริมความปลอดภัยสาธารณะและการรู้เท่าทันด้านสุขภาพของประชาชน โดยการยกระดับศูนย์เรียนรู้ชุมชนด้านการแพทย์ฉุกเฉิน**”

ซึ่งภารกิจของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ในหลายมิติ โดยเฉพาะส่วนที่ ๓ ยุทธศาสตร์การทำงาน (๒) พัฒนาศักยภาพบุคคล ชุมชน และองค์กร ในด้านการสร้างเสริมสุขภาพและสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาพในระดับชุมชน อีกทั้งหลักสูตรอาสาฉุกเฉินชุมชน (อฉช.) สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ในประเด็นหลัก

รูปภาพ ทิศทางและเป้าหมาย ระยะ ๑๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๔

รูปภาพ ยุทธศาสตร์การสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

ยุทธศาสตร์เฉพาะ

“พัฒนาศักยภาพบุคคล ชุมชน และองค์กร ให้เท่าทันพลวัตของปัจจัยต่าง ๆ ที่กระทบต่อสุขภาพ รวมทั้งยกระดับขีดความสามารถในการทำงาน ทั้งงานเฉพาะด้านและการบูรณาการเครือข่าย เพื่อการสร้างเสริมสุขภาพในทุกระดับ”

ยุทธศาสตร์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า ภารกิจของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ (สพฉ.) ในการขับเคลื่อนโครงการนี้ มีความสอดคล้องและส่งเสริมเจตนารมณ์ของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) อย่างเป็นรูปธรรมใน ๓ ด้านหลัก ดังนี้

(๑) ด้านการสร้างเสริมความรอบรู้ด้านสุขภาพ (Health Literacy)

หลักสูตรอาสาฉุกเฉินชุมชน (อฉช.) ถูกออกแบบมาเพื่อยกระดับความรอบรู้ด้านสุขภาพและการแพทย์ฉุกเฉินให้แก่ประชาชน โดยเปลี่ยนสถานะจาก "ผู้รอรับความช่วยเหลือ" ให้เป็น "ผู้มีความรู้และทักษะ"

การตอบโจทย์ยุทธศาสตร์ สสส.: มุ่งเน้นให้ประชาชนมีทักษะในการประเมินความรุนแรงของการเจ็บป่วย การแจ้งเหตุสายด่วน ๑๖๖๙ ที่มีประสิทธิภาพ การปฐมพยาบาลเบื้องต้น และการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐานพร้อมการใช้เครื่องฟื้นคืนคลื่นไฟฟ้าหัวใจแบบอัตโนมัติ ซึ่งถือเป็นการสร้างทักษะชีวิตที่จำเป็น

การส่งต่อความรู้สู่สังคม: หัวใจสำคัญประการหนึ่งของหลักสูตร คือการสร้างกลไกเพื่อให้ผู้ผ่านการฝึกอบรมสามารถเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการแพทย์ฉุกเฉินให้แก่ครัวเรือนหรือชุมชนที่ตนเองอยู่อาศัยได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว สอดคล้องกับภารกิจของ สสส. ในการจุดประกายปัญญาและสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้านสุขภาวะ

(๒) ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพชุมชน (Community Empowerment)

สสส. ให้ความสำคัญกับการสร้างกลไกขับเคลื่อนระดับพื้นที่ เพื่อให้ชุมชนมีความเข้มแข็งและสามารถจัดการปัญหาของตนเองได้อย่างยั่งยืน

การตอบโจทย์ยุทธศาสตร์ สสส.: โครงการนี้มุ่งสร้าง "อาสาฉุกเฉินชุมชน" ให้เป็นผู้ตอบสนองคนแรก (First Responder) ในพื้นที่ ซึ่งถือเป็นข้อต่อสำคัญที่สุดใน "ห่วงโซ่การรอดชีวิต" เนื่องจากการเข้าถึงผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตอย่างทันท่วงทีก่อนที่ทีมแพทย์เฉพาะทางจะเดินทางมาถึง จะช่วยเพิ่มอัตราการรอดชีวิตและลดความพิการได้อย่างมาก การสร้างเครือข่ายในระดับท้องถิ่นจึงเป็นการเสริมพลังสังคม สร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการรับมือต่อภาวะวิกฤต และลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข

การสร้างเครือข่าย หลักสูตรมีการเรียนรู้เรื่อง **"การสร้างเครือข่ายอาสาฉุกเฉินชุมชน"** ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการทำงานของ สสส. ที่เน้นการ **“สานพลัง”** และการทำงานร่วมกับภาคีเครือข่ายระดับชุมชน

(๓) ด้านการลดปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามสุขภาพ (Reducing Health Risks)

แม้ภารกิจดั้งเดิมของ สสส. จะมุ่งเน้นการลดปัจจัยเสี่ยงหลัก เช่น สุรา ยาสูบ อุบัติเหตุทางถนน แต่การเตรียมความพร้อมรับมือกับภัยคุกคามสุขภาพที่เกิดจากความเจ็บป่วยฉุกเฉินและภัยพิบัติ ก็ถือเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างเสริมความปลอดภัยสาธารณะ

การตอบโจทย์ยุทธศาสตร์ สสส.: โครงสร้างหลักสูตรอาสาฉุกเฉินชุมชน (อฉช.) มีหมวดการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นและจำเพาะเจาะจงต่อบริบทพื้นที่ เช่น การรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติ ภัยจากเพลิงไหม้ อุบัติเหตุทางน้ำ หรือการเอาชีวิตรอดในถิ่นทุรกันดาร ทักษะเหล่านี้ช่วยลดอัตราการเสียชีวิตที่สามารถป้องกันได้ (Preventable death) เปลี่ยนพื้นที่เสี่ยงให้กลายเป็นชุมชนปลอดภัย ส่งเสริมสุขภาวะทางกายและทางสังคม ซึ่งเป็นเป้าหมายสูงสุดของการสร้างเสริมสุขภาพ

การส่งเสริมสุขภาวะทางสังคม การที่ชุมชนมีความพร้อมในการช่วยเหลือกันในภาวะฉุกเฉิน เป็นการสร้างความปลอดภัยและความเข้มแข็งทางสังคม **(Social Wellbeing)** ซึ่งเป็นหนึ่งใน **สุขภาวะ ๔ ด้าน (กาย จิต ปัญญา สังคม)** ที่ สสส. ให้การสนับสนุน

ดังนั้น สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ จึงมีนโยบายส่งเสริมให้มีการจัดตั้ง "ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนด้านการแพทย์ฉุกเฉิน" และสนับสนุนการยกระดับศูนย์ฯ เหล่านี้ ให้มีศักยภาพในการผลิตครูผู้สอนและอาสาฉุกเฉินชุมชน โดยบูรณาการความร่วมมือตาม “แนวทางการเข้าร่วมโครงการการสร้างเสริมความปลอดภัยสาธารณะและการรู้เท่าทันด้านสุขภาพของประชาชน โดยการยกระดับศูนย์เรียนรู้ชุมชนด้านการแพทย์ฉุกเฉิน” เพื่อให้เกิดความยั่งยืนในระบบสาธารณสุขไทย

เป้าประสงค์

๑. ประชาชน ครอบครัว ชุมชน เยาวชน และอาสาฉุกเฉินชุมชน (อฉช.) มีความรอบรู้ด้านสุขภาพและการแพทย์ฉุกเฉิน มีทักษะที่ถูกต้องตามหลักวิชาการในการปฐมพยาบาล การช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐาน และการตอบสนองต่อภัยคุกคามสุขภาพ เพื่อลดอัตราการเสียชีวิต ความพิการจากอุบัติเหตุ และการเจ็บป่วยฉุกเฉิน

๒. ภาคีเครือข่าย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาสังคม เกิดความตระหนักรู้และเข้ามามีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็ง ในการสนับสนุนภารกิจด้านการแพทย์ฉุกเฉิน สร้างชุมชนที่ปลอดภัยและมีภูมิคุ้มกันต่อภาวะวิกฤต

๓. ยกระดับและขยายเครือข่าย "ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนด้านการแพทย์ฉุกเฉิน" ให้มีมาตรฐานทางวิชาการ เป็นแหล่งบ่มเพาะองค์ความรู้ที่ประชาชนเข้าถึงได้ง่าย ทั่วถึง และเท่าเทียมในทุกพื้นที่ทั่วประเทศ

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถของประชาชน เยาวชน และบุคลากรในระดับพื้นที่ให้มีความรู้และทักษะที่ถูกต้องในการปฐมพยาบาลและการกู้ชีพขั้นพื้นฐาน พร้อมทั้งผลักดันให้เกิดการสร้างอาสาฉุกเฉินชุมชน (อฉช.) ที่จะเป็นกำลังสำคัญในการประเมินสถานการณ์ แจ้งเหตุ และให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยฉุกเฉินเบื้องต้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก่อนที่ทีมแพทย์จะเดินทางมาถึง

๒. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้หน่วยงาน องค์กร และภาคีเครือข่าย มีความพร้อมในการจัดตั้ง "ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนด้านการแพทย์ฉุกเฉิน" ตลอดจนขับเคลื่อนให้เกิดการขยายขอบเขตและ "ยกระดับ" ศูนย์การเรียนรู้ฯ ที่มีอยู่เดิม ให้มีศักยภาพและมาตรฐานทางวิชาการตามเกณฑ์ที่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติกำหนด

๓. เพื่อพัฒนาระบบการสื่อสารและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการข้อมูลและการจัดการความรู้ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการกระจายองค์ความรู้ ข่าวสาร และสื่อการเรียนรู้ด้านการแพทย์ฉุกเฉิน ให้สามารถเข้าถึงประชาชนและเครือข่ายในระดับชุมชนได้อย่างกว้างขวาง รวดเร็ว และครอบคลุมทุกพื้นที่

กลุ่มเป้าหมายหลัก

๑. บุคลากรที่ปฏิบัติงาน สังกัดศูนย์การเรียนรู้ชุมชนด้านการแพทย์ฉุกเฉิน ที่ได้รับการรับรองจากสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติแล้ว และมีความมุ่งมั่นที่จะยกระดับหรือขยายขอบเขตการดำเนินงานเพื่อพัฒนาเป็นองค์กรร่วมจัดฝึกอบรมหลักสูตรอาสาฉุกเฉินชุมชน (อฉช.) ให้แก่ประชาชนในพื้นที่

๒. บุคลากรที่ปฏิบัติงาน สังกัดหน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานหรือองค์กรภาคเอกชนที่จดทะเบียนนิติบุคคล หรือองค์กรอื่นใดที่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติให้ความเห็นชอบ ที่มีความพร้อมในการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ชุมชนด้านการแพทย์ฉุกเฉิน พร้อมที่จะยกระดับเป็นองค์กรร่วมจัดฝึกอบรมหลักสูตรอาสาฉุกเฉินชุมชน (อฉช.) ให้แก่ประชาชนในพื้นที่

คุณลักษณะหน่วยงานและอุปกรณ์สนับสนุน

หน่วยงานที่เข้าร่วมโครงการจะต้องมีความพร้อมในการเป็นศูนย์การเรียนรู้ชุมชนด้านการแพทย์ฉุกเฉิน โดยต้องมีคุณลักษณะและทรัพยากรสนับสนุนการฝึกอบรมที่ได้มาตรฐาน ตามประกาศของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดตั้งและการดำเนินการศูนย์การเรียนรู้ชุมชนด้านการแพทย์ฉุกเฉิน

ของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๙ และประกาศของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ เรื่อง หลักสูตรครูอาสาฉุกเฉินชุมชน

ตัวชี้วัด

๑. ประชาชน นักเรียน นักศึกษาและอาสาฉุกเฉินชุมชน (อฉช.) ได้รับการอบรมหลักสูตรการปฐมพยาบาลฉุกเฉินและการกู้ชีพพื้นฐานและหลักสูตรการเอาตัวรอดจากภาวะจมน้ำ หรือหลักสูตรอื่นๆ ที่เกี่ยวกับประชาชน จำนวนรวมทั้งสิ้น ๑,๐๐๐,๐๐๐ คน

๒. ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนด้านการแพทย์ฉุกเฉิน ได้รับการส่งเสริมและยกระดับ จำนวน ๔๐ ศูนย์

๓. ร้อยละ ๘๐ ของประชาชน นักเรียน นักศึกษา และอาสาฉุกเฉินชุมชน (อฉช.) ที่เข้ารับการอบรมผ่านแบบประเมินความรู้และทักษะการช่วยเหลือปฐมพยาบาลผู้ป่วยและป้องกันการเจ็บป่วยฉุกเฉิน จากการบาดเจ็บทางถนนและการเจ็บป่วยฉุกเฉิน